

ת"פ 42178/09/13 - מדינת ישראל נגד עימאד אלזיאדנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 42178-09-13 מדינת ישראל נ' אלזיאדנה(עציר)

בפני בעניין: כב' השופט אלון אינפלד
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ירון סעדון, פמ"ד

המאשימה

נגד

עימאד אלזיאדנה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד סלימאן אלזיאדנה

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח**. במסגרת הסדר הטיעון לא הושגה הסכמה לעניין העונש, למעט הסכמה ביחס לרכיב הקנס בסך 7,500 ₪ שישולם מכספי הפיקדון שבקופת בית המשפט.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.9.13 בסמוך לשעה 21:45 נהג הנאשם ברכבו ברחוב אברהם אבינו בבאר שבע, כאשר אין לו, ומעולם לא היה לו רישיון נהיגה. שוטרים שנסעו ברכב משטרתי במסגרת סיור שגרתי באזור, הבחינו בנאשם שנהג במהירות והחליטו לעצור את רכבו במטרה לבצע בדיקת רישיונות. לצורך האמור, הניח אחד השוטרים אורות כחולים מהבהבים על גג הרכב המשטרתי. הנאשם הבחין בנוכחות הרכב המשטרתי והמשיך בנסיעה מהירה. גם כאשר השוטר אותת לנאשם לעצור באמצעות אורות הרכב המשטרתי, הנאשם התעלם מכך והמשיך בנסיעתו.
3. עוד צוין בכתב האישום המתוקן, כי הנאשם המשיך בנסיעתו, פנה ימינה לעבר רחוב רגר, כשהוא גורם לכלי רכב שהגיעו משמאל לבלום ולסטות מנתיב הנסיעה בכדי למנוע התנגשותם ברכבו של הנאשם. משהגיע הנאשם לרמזור בו דלק אור אדום, נעמד הרכב המשטרתי מצדו הימני של רכב הנאשם, כשחלונו הימני הקדמי של הרכב היה פתוח. בשלב זה הזדהה אחד השוטרים ברכב המשטרתי בפני הנאשם כאיש משטרה והורה לנאשם לכבות את המנוע ולעמוד בצד הדרך. הנאשם אמר לשוטר שהוא עוצר, אך במקום זאת המשיך בנסיעתו, חצה את הרמזור באור אדום וביצע פניית פרסה לכיוון כביש 40.
4. השוטרים דלקו אחר רכבו של הנאשם, תוך הבהוב באורות הרכב המשטרתי. הנאשם התעלם מהוראותיהם, המשיך בנסיעה מהירה וחצה רמזור נוסף כשאור אדום דלק בו. עוד נטען, כי לאחר שהנאשם חצה את הצומת, הוא איבד שליטה על רכבו, עלה על אי תנועה והתנגש בעמוד. בשלב זה הרכב המשטרתי נעצר בסמוך אליו

והורה לו לעצור, תוך הזדהות באמצעות תעודת מנוי. הנאשם לא נענה לדרישות השוטרים והמשיך בנסיעה לתוך צומת בניגוד לכיוון התנועה, פנה שמאלה ועלה פעם נוספת על אי תנועה. לאחר ששב לנתיב נסיעתו המשיך בנסיעה מהירה ובשלב מסוים גרם לרכב שהגיע משמאלו לבלום את רכבו. לבסוף, נכנס הנאשם לאזור בית החולים הפסיכיאטרי, שם ירד מרכבו והחל במנוסה רגלית עד אשר עצרוהו השוטרים.

עמדת שירות המבחן

5. תסקיר שירות המבחן מפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, את השתלבותו בתחום התעסוקתי, את הרקע לביצוע העבירות ואת יחסו הכללי לאירוע. בקצרה ייאמר, כי הנאשם כבן 25, נשוי ואב לתינוק שהגיע לעולם בעת שהנאשם היה נתון במעצר. עוד צוין כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לרבות בגרות חלקית אך נאלץ לוותר על המשך שאיפותיו הלימודיות לטובת עזרה בפרנסת משפחתו, ברוכת הנפשות. לכן, עם סיום לימודיו התיכוניים החל לעבוד בחברת כוח אדם, בבעלות דודו, במפעל להתפלת מים, עבודה שהופסקה בעקבות מעצרו בתיק.

6. הנאשם, אשר נעדר הרשעות קודמות, שיתף את שירות המבחן במצבו הכלכלי, בחובות כספיים שעליו לשלם ובעובדה כי ניגש פעמים רבות להיבחן במבחני התיאוריה, אך ללא הצלחה. לדבריו, הרכב בו נהג בעת האירוע הינו בבעלותו, אותו רכש על מנת שאביו יוכל להסיע את אשתו למוסדות רפואיים. הנאשם שלל צריכת סמים ואלכוהול. באשר לאירוע, הרי שהנאשם הודה בביצוע העבירה וגילה הבנה להשלכות מעשיו.

7. שירות המבחן התרשם, כי אורח חייו העיקרי של הנאשם התבסס על חיי משפחה ותעסוקה. כן התרשם כי הנאשם כבן בכור במשפחה ויתר על הגשמת שאיפותיו הלימודיות לטובת העזרה בפרנסת המשפחה כבר מגיל צעיר. עוד התרשם כי הנאשם חש תסכול מכישלונות חוזרים ונשנים במבחני התיאוריה ותחושת אי נוחות בשל ההיזקקות לאביו לצורכי ניידות. בהתייחס לאירוע התרשם שירות המבחן, כי הנאשם החל בנסיעה מתוך שעמום, ועל מנת לבלות עם חברים. במרדף פעל באופן אימפולסיבי אם כי ניכר שמבין את חומרת מעשיו ומביע חרטה. כן התקבל הרושם כי הנאשם עבר תהליך התבגרות במהלך המעצר אשר מהווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע.

8. סיכומו של דבר ובמכלול השיקולים שצוינו לעיל, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית בדמות עונש מאסר, תוך התחשבות במכלול השיקולים שפורטו.

עדויות וטיעוני הצדדים לעונש

9. מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם, אשר תיאר את הקשיים שפקדו את המשפחה מאז האירוע ובעקבות מעצרו של הנאשם. העד סיפר כי ביצוע עבירות פליליות אינו מקובל במשפחתם. לדבריו הנאשם ביצע את המעשה ככל הנראה מתחושת הפחד שהציפה אותו באירוע. האב ציין כי אינו יודע על מקרים נוספים בהם הנאשם נהג ברכב, למעט האירוע בו הוא מואשם, ולו היה יודע, לא היה מאפשר לו לנהוג כך. כן ציין כי הנאשם לא המשיך בלימודים גבוהים כי חש צורך, כבן בכור, לעזור לאביו בפרנסת המשפחה, המונה 11 נפשות.

10. מר סולימאן אלזיאדנה, דודו של הנאשם ומעסיקו בשש השנים האחרונות בחברת כוח אדם, סיפר כי הנאשם עבד אצלו בחברה והתנהגותו במהלך כל שנות עבודתו הייתה ללא דופי.

11. **התובעת** בטיעוניה, הדגישה את החומרה שבהתנהגות הנאשם, המשקפת נהיגה פרועה ברחובות העיר בסיטואציה של מרדף תוך התעלמות מוחלטת מדרישות השוטרים וזלזול בוטה בערך חיי אדם. כן הדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על הסדר הציבורי וקבלת מרות אנשי החוק. נוכח האמור ובהסתמך על פסיקה שהגישה עתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע **בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל**. בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר פלילי והבעת החרטה מצדו, עתרה להסתפק **בעונש הממוקם באמצע המתחם, מאסר על תנאי, קנס בסך 7,500 ש"ח ופסילה לתקופה ארוכה**.

12. הסניגור, לעומתה, הפנה לפסיקה מקלה יותר, אשר, לדבריו, משקפת את רמת הענישה בנסיבות הדומות לאלו של הנאשם. הסניגור, לא התעלם מחומרת האירוע ופוטנציאל הסיכון הטמון בו, עם זאת טען כי הסיכון הצטמצם לכך שהנאשם גרם לרכבים האחרים לבלום או לסטות מהכביש ומעבר לכך, לא כלל עבירות נלוות, מלבד נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה.

13. לצד כל אלה, עמד הסניגור על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על העדר העבר הפלילי, על נטילת האחריות, החרטה שהביע, התקופה הארוכה בה הוא שוהה לראשונה במעצר (מיום 19.9.13), על הקשיים המשפחתיים שהתעוררו כתוצאה ממעצרו ועל העובדה כי הליך המעצר היווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע כמפורט בתסקיר שירות המבחן. בשל כל אלה, עתר שלא למצות את הדין עם הנאשם.

דין והכרעה

14. אין צורך להרחיב באשר לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, במרכזם **שמירה על שלום הציבור וביטחונו**, שהרי הדברים ידועים. נהיגתו הפרועה סיכנה באופן ממשי את משתמשי הדרך ואת שלמות גופם. המדובר בנהגים, נוסעים והולכי רגל תמימים המצפים להגיע בשלום ליעדם, אשר עלולים ליפול קורבן להתנהגותו המזלזלת של הנאשם בכביש עד כדי סכנת חיים. מעבר לכך, ולמרות העובדה שלא יוחסו לנאשם עבירות נגד שוטרים, הרי שבהתנהגותו, שבאה לידי ביטוי בהתעלמות מוחלטת מאנשי אכיפת החוק, יש כדי להעיד על זלזול בוטה **בשלטון החוק** והעדר מורא ממנו, קשיים יומיומיים אתם מתמודדים אוכפי החוק. לכך יש להוסיף את **הסיכון הכלכלי** שעלול להיגרם בתאונות הדרכים ואף בהשפעת עניין זה על עלויות פרמיית הביטוח.

15. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לחומרה המיוחדת שבעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. באשר לבחינת האירוע הקונקרטי, הרי שהנאשם הכניס עצמו לסיטואציה של מרדף, תוך שהוא נמלט מהרכב המשטרתי שהורה לו לעצור במספר הזדמנויות, כשהוא נוהג במהירות גבוהה, חוצה צמתים באור אדום, גורם לרכבים אחרים לבלום ולסטות ממסלולם, עולה על אי תנועה ומתנגש בעמוד.

16. גם בשלב זה הנאשם לא אמר נואש, ולמרות התאונה לא חשש להמשיך לנהוג, שכן היה נחוש להימלט מהשוטרים. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, ואף נכנס לצומת בניגוד לכיוון התנועה. כל אלה נעשו בשעת לילה, ברחובותיה של עיר, על פרק זמן וציר דרך שאינם מבוטלים, תוך סיכון הנהגים האחרים בכביש, עוברי אורח ושוטרים.

17. מעבר לכל האמור, ראוי ליחד פסקה לנסיבה מחמירה חשובה, והיא העובדה שמדובר בנאשם שהחליט לנהוג ברכב, על אף העובדה שטרם הוציא רישיון נהיגה, לא עבר את מבחני הנהיגה ואף נכשל בהם יותר מפעם אחת.

העדר רישיון מהווה מקדם המכפיל הסיכון ביחס לכל המעשים שעשה הנאשם, שכן לא זו בלבד שנטל סיכונים במרדף, עוצמת הסיכונים גבוהה יותר בהיות שליטתו ברכב בלתי בדוקה. זאת, מעבר יסוד נפשי של קלות דעת בלתי נסבלת בעצם הנהיגה ברחובה של עיר על ידי מי שמעולם לא הוסמך לנהוג.

18. הצדדים הגישו פסיקה מטעמם אודות הענישה הנוהגת, כאינדיקציה למתחם הענישה הראויה. חלק מהתקדימים דומים בנסיבותיהם לאירוע שבפנינו, וחלקם פחות. לאחר עיון בפסקי הדין השונים, מצאתי לנכון להתייחס לכמה מהם, ובעיקר לאלו שניתנו לאחר תיקון 113 לחוק, בהם הושם דגש על עקרון ההלימה בענישה, תוך קביעה או התייחסות למתחמי ענישה בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

19. התובעת הפנתה, בין היתר, להלכת אלקיעאן (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן**, מיום 11.11.04), שניתנה בטרם נחקק תיקון 113 לחוק, בה הוטלו 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה של סיכון חיי אדם ונקבע כי זו הענישה הראויה למעט שיקולים לחומרא או לקולא. כמו כן הפנתה לפסיקה עדכנית יותר. כך בע"פ 6757/11, **עלי סעדין נ' מדינת ישראל**, מיום 16.10.12 בו אושר עונש של 4 שנות מאסר בפועל בגין אירוע של סיכון חיי אדם על ידי נהיגה פרועה, שכללה חציית קו הפרדה רצוף, תוך הימלטות משוטרי, מבלי שהיה ברשות הנאשם רישיון נהיגה, בעת ששתה משקאות אלכוהוליים בטרם הנהיגה ובעת שהוא מפר תנאי מעצר בית. בית המשפט העליון ייחס חומרה יתרה למעשיו של המערער, המחייבת ענישה משמעותית ומרתיעה מאחורי סורג ובריוח. המדובר בנסיבות החמורות מעניינו של הנאשם דן נוכח קיומה של הפרת הוראה חוקית וצריכת אלכוהול בסמוך לנהיגה ברכב.

20. כן הפנתה התובעת לע"פ 2653/12 **סאלם אבו כף נ' מדינת ישראל**, מיום 24.4.13, שם קבע בית המשפט העליון, כי עונש מאסר של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירות של סיכון חיי אדם (נהיגה במהירות ובפראות, חציית קו הפרדה, נסיעה בנתיב הנגדי, סטייה מנתיבי הנסיעה, כל אלה תוך כדי מרדף משטרתי), הפרעה לשוטרי, גניבת רכב, חבלה במזיד, נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח ובזמן פסילה, הינו עונש קל. גם כאן מדובר בנסיבות העולות בחומרתן באופן ניכר מעניינו של הנאשם דן, בעיקר בשל קיומן של העבירות הנלוות.

21. התובעת הפנתה גם לע"פ 291/13 **טאלב איברהים נ' מדינת ישראל**, מיום 22.12.13, שם קבע בית המשפט העליון **מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר** בגין אירוע פחות חמור מבחינת ההתנהגות התעבורתית ("זיגזג נתיבים" בלבד) כאשר אותו נהג בהתקרבו לרמזור האדום ניסה לבלום, לא הצליח וגרם לחבלות לנוסעי רכב. יצוין כי המעשה היה על רקע עבירת שב"ח.

22. הסנגור אף הוא הפנה לפסיקה מטעמו, באמצעותה ניסה לכוון למתחמי ענישה נמוכים מאלה שהוצעו מטעם המדינה. כך הפנה לע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי**, מיום 4.8.13, בו נקבע **מתחם לעבירה זו**. מדובר היה במרדף קצר יותר ומתון יותר מבחינת הסיכון התעבורתי, אך האירוע כלל נגיחה של רכב משטרה וזאת בעוד הנהג מסיע 28 נוסעים. בגין מעשה זה נקבע בבית המשפט העליון מתחם הנע **בין 15 ל- 30 חודשי מאסר**. עם זאת, יש לציין כי, בפסק דין מאוחר יותר, ע"פ 285/13 **אברהם מוסטפא נ' מדינת ישראל**, מיום 24.10.13, אליו הפנתה אף התובעת בעניינו, צוין במפורש כי המתחם שנקבע בעניין **חמדי** אינו מבטא ירידה ברף הענישה לאחר תיקון 113, והלכת **אלקיעאן** במקומה עומדת. בעניין **מוסטפא** נקבע **מתחם ענישה בין 42 ל- 52 חודשי מאסר** לגבי נסיעה שכללה "זיגזג נתיבים", נסיעה בנתיב נגדי, עלייה על דוקרנים והמשך נסיעה, על רקע שכרות. יודגש, כי בשים לב לנסיבות השכרות, אותו מקרה חמור מהמקרה דן.

23. הסניגור הפנה בנוסף לפסיקה עדכנית בע"פ 4894/13 **יחזקאל סלע נ' מדינת ישראל**, מיום עמוד 4

23.1.14. במקרה זה נדחה ערעור הנאשם שנדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של סיכון חיי אדם, הפרעה לשוטר, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה בשכרות. לכך צורפו שתי עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי **שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר** אכן "מתון והולם" את חומרת העבירות בהן הורשע המערער. עם זאת, שם דובר באירוע מסוכן אחד (פריצת מחסום תוך סיכון שוטרים) ולא אירוע מתמשך שכולל הטעיית השוטרים וסדרת סיכונים. העבירה בוצעה באופנוע ולא במכונית, כך שהסיכון לאחרים פחות, ואף דובר ב"בגיר צעיר" אשר כבר עשה מספר פעולות שיקום.

24. בע"פ 1108/13 **דניאל גביזון נ' מדינת ישראל**, מיום 12.6.13 נדחה ערעורו של הנאשם, שנדון בבית המשפט המחוזי ל-15 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון, בגין נהיגה פרועה ברכב שכללה, נסיעה מהירה תוך התחמקות משוטר, חציית צמתים באור אדום, עלייה על אי תנועה, נסיעה בכיוון הנגדי ואף גרם לרכבים אחרים לבלום ולסטות ממסלולם. בהמשך אף גרר את השוטר, כשפלט גופו העליון היה בתוך הרכב דרך החלון במשך כחצי מטר. בהקשר זה ציין בית המשפט העליון כי עונשו של המערער אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, בעבירות ובנסיבות דומות (נאשם צעיר, ללא עבר פלילי) ולמעשה אף מדובר בעונש קל יחסית. לא נקבע במפורש מתחם. אירוע זה חמור מהאירוע שלנו, אך נקבע, כאמור כי העונש קל יחסית.

25. עולה מפסקי הדין כי אין בבית המשפט העליון, בשלב זה, פסיקה חד משמעית לגבי מתחם הענישה בעבירות מרדף "רגילות", ואין עדיין תרגום מובהק ומוסכם של הלכת **אלקיעאן** למושגים של תיקון 113. למרות האמור, ובהסתמך על פסיקתו העדכנית של בית המשפט העליון שהוגשה מטעם ב"כ הצדדים, הערכים המוגנים הנפגעים, הנסיבות הקונקרטיות של האירוע שפורטו לעיל, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם את האירוע**, המבטא התנהגות תעבורתית חמורה, בתוספת התרסה והטעיית השוטרים, אך ללא עבירות נלוות נע **בין 15 חודשי מאסר לבין 45 מאסר בפועל**.

26. נסיבותיו האישיות של הנאשם בעלות משמעות לעניין קביעת **העונש בתוך מתחם הענישה**. נסיבות אלה בעניינו של הנאשם בעיקרן חיוביות. הנאשם **הודה** במעשיו, נטל אחריות ואף **הביע חרטה** במספר הזדמנויות. מעבר להכרה מצדו וללקיחת האחריות באשר למעשיו הרעים, הרי שקיים משקל משמעותי להודיה באשמה **שחסכה זמן שיפוטי יקר**, נוכח המחסור הידוע במשאבי המערכת, ואף זמנה של התביעה וזמנם של העדים.

27. משקל רב יש ליתן לעובדה שמדובר בנאשם צעיר, בשנות העשרים לחייו, אשר לראשונה הסתבך בפלילים. עד לאירוע המיוחס לו ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי, כעדות הדוד וכעולה מהתסקיר, שכלל בעיקר חיי עבודה ומשפחה ואין התנהגות שלילית זו מדרכו של הנאשם או מדרכה של משפחתו. יש לשקול לקולא גם כי שהותו של הנאשם במעצר, מזה מספר חודשים אינה קלה, במיוחד כאשר מדובר במי שנתון במעצר לראשונה בחייו. ראוי להתחשב בתקופה ארוכה זו, על כל הקשיים הכרוכים בה הן לנאשם והן למשפחתו, כפי שהעיד אביו של הנאשם. משקל נוסף יש ליתן גם לנסיבות הרקע של הנאשם, כפי שאלה פורטו בתסקיר שירות המבחן ולהתרשמות שירות המבחן בכך שהליך המעצר היווה עבור הנאשם גורם משמעותי, מבגר ומרתיע, כך שאין צורך להחמיר בענישה בפועל על מנת להרתיע, ודי במאסר על תנאי לשם כך.

28. לעניין העונש בתוך המתחם, הרי שבשים לב למכלול הנתונים שפורטו לעיל, המציירים תמונה חיובית בעניינו של הנאשם, קיימת הצדקה להטיל עונש מאסר בפועל בחלק התחתון של מתחם הענישה, בתוספת הקנס המוסכם. אין נסיבות מיוחדות היכולות להצדיק הטלת עונש בגבול התחתון ממש, כל שכן שאין מקום לחרוג לקולא מגדרו

של מתחם הענישה. זאת, נוכח העדר שיקולי שיקום כלשהם בעניינו של הנאשם ואף נוכח המלצת שירות המבחן בדבר הטלת ענישה מוחשית בדמות עונש מאסר. לפיכך, **ראוי לקבוע את עונש המאסר על חמישית המרחק בין הצד התחתון לעליון.**

29. מעבר לאמור, יש מקום **לפסול את הנאשם מנהיגה**, שכן בעבירות הנעשות בנהיגה מסוכנת, ראוי להרחיק האדם מההגה, עד התבגרו במידה מספקת מהמעשים שעשה. יש כאן אף מידה כנגד מידה, המשתלבת עם עקרון הענישה ההולמת. עם זאת, אין למנוע הנהיגה לתקופה ארוכה מדי, בשים לב לקיומה של ענישה על ידי מאסר, והצורך לאפשר את שיקומו היעיל של הנאשם בסופו של יום.

התוצאה

נוכח כל האמור הנאשם נדון לעונשים הבאים:

- א. **21 חודשי מאסר בפועל**, אשר יימנו מיום מעצרו של הנאשם, 19.9.13.
- ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, או כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם מסוג פשע.
- ג. **קנס בסך ₪ 7,500** או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך ההפקדה בקופת בית המשפט. אם ההפקדה אינה מספקת, תשולם היתרה תוך 90 יום מהיום.
- ד. אני **פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה** מיום שחרורו. אין לנאשם רישיון ומעולם לא היה לו, ולפיכך המירוץ יחל אף ללא הפקדה.
- ה. אני **פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 11 חודש, וזאת על תנאי** למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה של נהיגה בפזיזות, רשלנות או קלות דעת (לפי חוק העונשין, פקודת התעבורה או תקנות התעבורה), או עבירת נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בנוכחות הנאשם, בא כוחו עו"ד אלזיאדנה, והתובעת עו"ד קנטרוביץ.